

İkna Olmadık!

Gülşen Demirkol Özer

Hesaplaşıyorum, hesaplaşıyorsun, hesaplaşıyoruz... Son günlerin en popüler lafının yüklemi bu. “Darbelerle hesaplaşmak!” Ekranlardan 15 yıl önce muhatabı olduğumuz bir darbenin izlerinin silineceği vaat edilirken bugünün erkleri öncekilere karşı kıyasıya mücadeleye soyunuyor. 15 yıldır içimizde taşıdığımız yaralar ise “bu iz kalır” diye burun kıvırıyor. 15 yıl önce bize sorulmadan alınan kararlar hayatlarımızı bir anda kâbusa dönüştürürken bugün de bu kararları alanların yargılanmaları gidenleri geri getirmeye yetmiyor. İçimizdeki yıkıntıların üzerine inşa ettiğimiz “tuhaf” yapıyı dönüştüremiyor. Tekrarı çekilemeyen bu hayat filminin 15 yıllık sahnesi elimizden çekiştirile çekiştirile alındığında boğazımıza oturan yumru orada öylece duruyor.

Okulların kapısında, işlerimizin kapısında, hayatın kapısında öylece kalakaldığımızda, ikna odalarından geçtiğimizde ya da uzak diyarlara hicret ettiğimizde nasıl yalnızsak bugün de yalnız ve mahzunuz aslında. Ağlamıyoruz, yaşadıklarımızın basit olduğundan değil, ağlamaya mecalimiz kalmadığından.

Her şey çok tuhaf ve ironik ilerliyor. Günler aramızda dönüyor, dönüyor ama dün olduğu gibi bugün de sahici olmayan -mert olmayan- bir şeyler var. Dün bizi işyerlerinde dershanelerinde, şirketlerinde görmek istemeyenler, yargılananların dün yanında olanlar “mağdurlarımız” diye kollarını açıyor bize. Dün direnişimizi suçlayanlar bugün gazetelerine, haber televizyonlarına program konusu yapıyorlar bizi. 15 yıldır bizi görmeye, duymaya tahammül edemeyenler bugün bizi hatırlıyorlar, öykülerimizi dinlemeye talip oluyorlar.

Bize lütuf ediyorlar! Oysa birazdan, birazdan bizi tekrar unuttuğunuzda aradan geçen 15 yılın üzerine, acaba diye kımıldayan umudumuzun üzerine basılmış ve her zamanki gibi gerçeğimizle baş başa kalmış olacağız. Gerçeğimiz mi? Gerçeğimiz aslında bu ülkede başımızın hiç hür olmadığıdır. İçeri giremediğimiz kapılardan yine döneceğiz geri. Elimize verilen diplomalarla yine bakakalacağız hayata. Evimizin duvarına asmaktan başka işe yarama garantisi olmayan diplomaları elimize özgürlük diye tutuşturduklarında aslında 15 yıl öncesinden bir milim bile ilerleyememiş olduğumuzu duymayacak kimse. Elllerinde diplomalarıyla binlerce genç kız iyi bir iş yerine “başını” görmezden gelecek bir idareci arıyor olacak yine.

“Bize umut” aşıl原因an vekillerimiz meclis koridorlarında iknacılarımızla karşılaştıklarında onlara yine “kibarca” gülümseyecekler, on binlerin ahı üzerinde olan iknacımıza uzanacak elleriniz. Vekillerimizin içinde huzur “başörtülülere” özgürlük vermenin mutluluğuyla duyulan kıvanç olacak. Birileri söylemeli, fısıldamalı kulağınıza, aslında hiçbir şeyin gerçekten düzelmediğini. İknacılarımız dokunulmazlık kalkanıyla dolaşırken, meşhur kamusal alanın kapıları hâlâ bize açılmamışken hesaplaşmanın sahici olmadığını ve adaletin tesis edilemediğini. Bu ülke sınırlarında dolaşıma soktuğunuz resmi evraklarınızda “baş açık” ibaresini kaldırmadıkça hiçbir şeyin aslında değişmediğini söylemeliyiz size.

Bugün bir hesaplaşma varsa yıllardır sesleri bir azalıp bir artan 28 Şubat'ın kurbanlarının kararlı emekleri ile. Haydi, hesaplaşalım ama ilkin ne iknacı ne yasakçı ne de kolluk kuvvetleriyle. Önce 28 Şubat'ın dindar destekçileriyle. Susarak, aynı gün itaat emri çıkararak direnenleri provokatörlükle suçlayan ümmetin direncini zayıflatanlarla. Dünkü desteklerinin ödülünü bugün tüm köşe başlarını tutarak alanların şimdi en büyük darbe karşıtı duruşlarını nasıl anlamalıyız? Haydi konuşalım!

28 Şubat'ın zalimlerini hesaba çekme azmindeki iktidarı candan selamlarken, çabalarını sonuna dek takdir ettiğimizi belirtirken, yüksek müsaadenizle belirtmek isteriz ki, dün iknacılarımıza, onların zulmünü susarak destekleyenlere, dindar ağabeylerimizin tekliflerine ikna olmadığımız gibi çok üzülen söyleyelim ki, bize vaat ettiğiniz özgürlüklere bizden çalınanlar verilmedikçe ikna olmayacağız.

[Sistem Eleştirileri](#)

[Haksöz Dergisi Sayı: 254 - Mayıs 2012](#)

Kaynak: [İkna Olmadık! - Gülşen Demirkol Özer](#)